

7217 Den 2de. Maj 1871. Bef. af Forst. i. Bev. ang.

sationskommission i København i 1864. og ssal der paa Grund af spinkel og svag Legemabning være blevet stillet udvægtig til al Krigstjeneste, men den er ikke givet ham Underretning deraf, hvormod han blev beordret til at afgaa til sit Regiment. Han blev imidlertid hvg undervejs og måtte tilbage til Kasarethet i København og siden kom han igen til Regimentet. Lars Christian Mortensen kan det ikke være, thi han har selv oplyst, at han hverken nogensinde har forlangt at blive stillet for en Kasationskommission eller har været stillet for en saadan. Men imod, at det ssulde være Lars Christensen Bislev, taler, at den Mand, der fremstillede sig ved 8de Infanteriregiment, var en stor og stærk Karl, og hvide han været lille spinkel og svag, vilde han være blevet forlangt stillet for Kasationskommissionen, allerede da han låg paa Kasarethet, og uufværlig senere, da han var ved Regimentet. Jeg tror ikke, at der er muligt at fåae nærmere Oplysninger, især naar man ser hen til, hvorledes Forholdene i København den Gang vare, den Massse Forsvaringsmandskab, der den Gang var indstalt til Ejendom, den Virksomhed, Kasationskommissionen da var i og som følge deraf den ufuldstændige Maade hvorpaa Esterne muliggis ere blevne forte. Det er muligt, at der er indlebet en Misforståelse, at der er nogen Urigtighed i Behandlingen, at man ikke i rette Tid har underrettet den Bedkommende om, at han er blevet fassere, men jeg ser ikke, at der kan gjøres Noget derved. Man har jo også at finde Mænden, men har ikke været i Stand dertil. Nu at foretage en ny Undersøgelse og tro, at man deraf kunne gjøre noget Anspør gjeldende mod de Vaagsældende, kan jeg ikke indse, at man kan komme til, man kan hverken komme dertil med Hensyn til den, der har forsømt at meddelle Underretningen i rette Tid. Denne Underretning kom ikke i rette Tid, men er sagt sendt til den Vaagsældende i rette Tid.

Den 21. Maj 1871. Bef. af Finantsudv. afg. Andragender.

7218

Det lykkedes imidlertid ikke at finde ham, til sidst laaede den i øste Udskriftsdistrikt og derved har den herremandede Mand med Rette eller Urette faae Underretning om, at han ssulde være blevet fassere. — Under Nr. 4 indstiller Udvælgel af Andragendet fra de pensionerede Kvartermænd N. C. Hansen og C. P. Lund samt fra pensionerede Overlægeoner C. B. Hægmueller henvises til Marineministeren. Det høje Thing vil jo vide, at der hvis man ssulde folge de gjeldende Lovbestemmelser ikke har funnet gves disse Mand det Bidrag af 10 Kr. for Hædersegnert som de hvis de havde været afgaaede paa en tidligere Tid, vilde have haft Ret til. Naar Thinget nu henviser Andragendet til Marineministeren, skal det naturligvis være ham gjort at funne sørge for, at dette Villæg i Form af en Undersøttelse henviges disse Mand, idet Ministeren naturligvis vil løge de fornødne Belob der til bevilgede paa kommende Finantsloven. — Genstillingen under Nr. 5 om, at Andragendet fra 12 under Frederiksberg Kommune bosatte pensionerede Officerer henvises til Krigsministeren, har jeg ingen Grund til at modstætte mit. Jeg maa være fuldstændig enig med den ærede Dødsøren, at man da den på gjeldende Lovbestemmelser blev vedtagen, vilt nok ikke har tænkt, at den ssulde faae Anwendung paa afdædigede og pensionerede Militære. Denne Paragraaf nemlig, §. 26 i Lønningssloven — og ikke i Hærelven, som den ærede Dødsøren sagde — fandtes ikke i det oprindelige Lovforslag, som dette blev forelagt fra Regjerings Side, men er blevet bragt ind ved et Endringsforslag, stillet her i Salen. Den ærede Dødsøren mente, at Regjeringen nu, naar den delte den Anstue, som han udtafle, maatte henwende sig til den lovgivende Magt for at faae en autentisk Fortolzung af §. 26. Jeg ved ikke ret, i hvilken Form og paa hvilken Maade dette skulde ske, efter at Loven, saaledes som den en Gang er aftatt, har faae sin Anwendung af Kommunalbestyrelserne og har fundet sin Fortolzung ved